RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 61r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25999
Copyright: Admont, Benediktinerstift

PECCATVM peccauit ierlm/ ꝓtā instabilis facta ē. Omis q̄ glificauerūt
eam spreuerūt illā/ quō uiderūt ignominiā eī. Ipsa aūt gemens & con
uersa ē retrorsū. Pr̄ea inquit instabilis facta ē. & de uicio in uicium
cadit/ qua peccauit peccauit. Non q̄ ipsa instabilitate sua dm̄ accuset.
& enī ñ ideirco peccauit peccauit. quia ds instabilis eam naturę ēdidit/
s; ideirco instabilis facta ē. quia peccauit peccauit. Quod peccauit/ Pecca
tum superbię/ quę & de anglis demones fecit. Vnde psalmista eū diuisse.
ñ ueniat mihi pes superbię/ subsecutū ad uiuit. Ibi ceciderūt qui operant iniq
uitatē/ expulsi sūt. nec potuerūt stare. Hoc peccatū unū ipsa ierlm primū
peccauit inadam/ unde & sic instabilis facta ē tam uanitate animi quā
mortalitate corpis/ ut nūquā restitui possit. ñ ipsi solū xpi grām. Be inde
singularitē queq; anima quę uirtutē stare ñ meruit. lapsa a pori statu
ta utq̄ pius glificabat eam spernant ūsq; uice uidentes ignominiā eī.
spernant inquā gemitem & cūersā retrorsū. respiciat semetipsam. & in
uenia qua latens peccatū superbię pcessit. & ꝓtē illud instabilis sit facta.
ac de uicio in uicium ceciderit.

RVRSVS quatuor literas copulent. He. vau. ham. heth. he. ista/ vau.
et/ Ham. hęc/ Heth. una uiuiptat. Et ē sensus. Ista & hęc una sūt/ istam quā.
& quecūq; huiūmodi sūt pfecta. meditationi & memorię mandata/ ad
unā pficiunt. THET I. bonum.

SORDES eī impedib̄ ens/ nec recordata ē finis sui. Deposita ē uehem
ter/ ñ habens consolatorē. Vide dnē & cōsidera/ quō facta sū uilis.
s ordes in quit eī impedib̄ eī. Cui eī. Bnę indutę. & pruniarū pnei
pis. quę recordari debuisse finis sui. ut tam sordida ñ tangeret pedib̄
suis. ñ ambu ret trena affectu cupiditatis/ s; corpe hic ęrulans. mente
cūersaret in cęlis. Non sic fecit. ñ sic recordata ē finis sui. s; deposita ē
uehemēter amando tam. & obliuioni tradendo altitudinē cęli. ñ habens
cōsolatorē/ immo ñ quirens. nec pōculis habens uerū q̄ in cęlo ē cōsolatorē.
dū uanā uitia querit cōsolationē. Dicit q̄ nē satē cōmonita. dū cadit po
pulus eī in manu hostili/ dicat inquā satē nē redieus ad cor p̄uaricantur.
Vide dnē & cōsidera/ quō facta sū uilis. LOTH I. PRINCIPIVM.

MANVS suā misit hostis ad omnia desiderabilia eī/ quia uidit gentes
ingressas sanctuarium suū. de quib̄ p̄ceperat ne intrarent in ecclam tuā.
Ideirco ēfiteat & dicat uere. unde dnē & cōsidera quō facta sū uilis/ qa
misit hostis diabol̄ manū suā & polluit omnia desiderabilia eī/ & quia uidit
gentes. idē unūsqs uicio phalanges ingressas sanctuarū pectoris s VI.

ꝓsperta